

ਕੇਐਸ ਗਰੇਵਾਲ ਅਤੇ ਸਬੀਨਾ ਜੇ. ਜੇ.

ਡਾ. ਮਿਸ ਮਾਲਤੀ ਬਤਰਾ , - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ , -ਜਵਾਬਦਾਰ

2006 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 19193

11 ਨਵੰਬਰ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟੀਕਲ. 226—ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤੀ—ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਲਿਟਨੀ—ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ—ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਮੁੜ-ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵੈਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਪੁਨਰਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ - ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਇੱਕ ਚੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਹ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਉਸ ਦੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ, ਤਰਕਹੀਣ, ਅਸਪਸ਼ਟ, ਪੱਖਪਾਤੀ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ, ਹੋਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 17)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਵਿਭਾਗ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਨਿਤ-ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਕੱਲੀ ਔਰਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਭ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਵਿਭਾਗ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਮੁਆਫ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਅਸਲ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ

ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵੈਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 22)

ਡਾ (ਮਿਸ) ਮਾਲਤੀ ਬੱਤਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ..

ਵੀ.ਕੇ. ਜਿੰਦਲ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ।

ਕੇ.ਐਸ ਗਰੇਵਾਲ, ਜੇ.

(1) ਡਾ. ਮਿਸ ਮਾਲਤੀ ਬੱਤਰਾ ਦਾ ਕੇਸ ਓਨਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਜਿੰਨਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਕੀਲਾਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸੰਪਰਕ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਘੇਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਆਚਰਣ ਆਮ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਡਾ. ਮਿਸ ਮਲਿਤ ਬੱਤਰਾ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਡੋਲ, ਉਲਝਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਸਧਾਰਨ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(2) ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਰਟੀਓਰੀ ਮੰਦਾਮਸ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਂ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੰਮੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਦੋਸ਼ ਹਨ, ਜੋ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹਨ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇਵੇ, ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਰਾਹਤ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਰਟੀਕਲ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਫੈਸੀ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਹੀਣ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

(3) 2006 ਦਾ CWP 19193 4 ਦਸੰਬਰ 2006 ਨੂੰ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਆ (ਸਕੂਲ), ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ

12 ਜੂਨ, 2006 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ। ਇਹ 7 ਜੂਨ, 2004 ਅਤੇ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ 7 ਦਸੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ 11 ਦਸੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ 2006 ਦੇ CM 20627 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 11 ਦਸੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ 2006 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 19193 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਤਰਕ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 2007 ਦੇ ਸੀਐਮ 5 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 9 ਜਨਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਅਚਨਚੇਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 2007 ਦੇ ਸੀ.ਐੱਮ. 406 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2007 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2007 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੀ.ਐੱਮ. 3652 ਆਫ 2007 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। 1 ਮਈ, 2007 ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 2006 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 19193 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੁਣਿਆ। ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ 11 ਦਸੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ 10 ਦਸੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤਲਬ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦਫ਼ਤਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਸੀ.ਐੱਮ. 8760 ਅਤੇ 8761 ਆਫ 2007 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ 2007 ਦਾ CM 10964 ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਪੋਨਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ 2007 ਦਾ CM 14537 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 6 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਰੱਖਣ ਲਈ 2007 ਦਾ ਸੀ.ਐੱਮ. 20395 ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ 10 ਦਸੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਫ਼ਤਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ ਕਿ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. 19193 ਆਫ 2006 ਕਦੇ ਸੀ. ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਨੇ 2008 ਦੇ CM 274, 10431, 10432 ਅਤੇ 13059 ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੇਸ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵਾਪੂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

(7) 27 ਅਗਸਤ, 2007 ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਇਸ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਸੁਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਦੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 2006 ਦੀ CWP 19193 ਅਤੇ 2002 ਦੀ 15777 ਹਨ।

(8) ਦਰਅਸਲ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 15777 ਆਫ 2002 ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 22 ਸਤੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 19 ਮਈ, 2004 ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 20 ਸਤੰਬਰ, 2002 ਤੋਂ 30 ਸਤੰਬਰ, 2002 ਤੱਕ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, 2002 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 15777 ਬੇਅਸਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(9) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. 15777 ਆਫ 2002 ਵਿੱਚ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਸੀ.ਐਮ. 8178 ਆਫ 2005 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਬੈਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਅੱਤਲੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਅਰਥ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਸਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕੇ। ਉਸਨੇ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. 15777 ਵਿੱਚ 2002 ਦੇ ਸੀ.ਐੱਮ. 8178 ਆਫ 2005 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਸੀ.ਐੱਮ. 12185 ਆਫ 2006 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2008 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਬਿਆਨ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਬਕਾਇਆ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡੀਸੀਆਰਜੀ, ਜੀਪੀਐਫ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਨਕਦੀ ਦੀ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਅਦਾਇਗੀ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਬਕਾਇਆ ਕਥਿਤ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ।

(10) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫ਼ਸਰ, ਰੋਪੜ, 2 ਦਸੰਬਰ, 2005 ਨੂੰ 1999 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. 12184 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1999 ਦੇ ਜੀਪੀਐਫ ਦੀ ਅੰਤਮ ਅਦਾਇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਰਾਹੀਂ 1,53,446 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

448971, ਮਿਤੀ 11 ਫਰਵਰੀ, 2005 ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ 14 ਫਰਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(11) 28 ਫਰਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 67 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਐਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 51,557 ਚੈੱਕ 455209 ਮਿਤੀ 18 ਮਾਰਚ, 2005 ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 6 ਮਈ, 2005 ਨੂੰ 8057, 250 (ਸੈਡੀਕਲ ਭੱਤਾ) ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਕਤੂਬਰ, 2005 ਤੱਕ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਿਲ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ 9,56,465 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਜਾਂਚ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. 79 ਮਿਤੀ 27 ਨਵੰਬਰ, 2003 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਈ, 2005 ਦੀ ਦੁੱਗਣੀ ਤਨਖਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਰਵ ਸਿੱਖਿਆ ਅਭਿਆਨ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ 2005 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਗਬਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 8,53,577 ਅਤੇ 3 ਮਈ 1999 ਤੋਂ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 2000 ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਮਿਆਦ ਦੀ ਵੱਧ ਤਨਖਾਹ, ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਹੈ। 86,870 ਹੈ।

(12) ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੈਰੀਅਰ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਮੁੱਖ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 24 ਮਈ, 1974 ਨੂੰ ਕੈਮਿਸਟਰੀ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਜੁਆਇਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 10 ਮਈ, 1999 ਤੋਂ ਚਾਰ ਦਿਨ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ 14 ਮਈ, 1999 ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜੁਆਇਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ 3 ਮਈ, 2002 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੂੰ 20 ਸਤੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. 15777 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ 27 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 24 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਸਿਖਲਾਈ ਕੇਂਦਰ, ਰੋਪੜ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ 2003 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 1724 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

(13) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 2003 ਦਾ CWP 4764 ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 2003 ਤੱਕ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ 7 ਅਕਤੂਬਰ, 2003 ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਜੁਆਇਨਿੰਗ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ 12 ਨਵੰਬਰ, 2003 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ 79, ਮਿਤੀ 27 ਨਵੰਬਰ, 2003 ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ 40, ਮਿਤੀ 20 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਸਮਾਂ

(14) ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ (ਸਕੂਲ) ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਵੱਲੋਂ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਡਾ. ਮਿਸ ਮਾਲਤੀ ਬੱਤਰਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੰਜ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-6 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ।

(15) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੀ 14 ਮਈ 1999 ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 13 ਮਈ, 2000 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਦੋ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਕਿਸਮ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਛੁੱਟੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ 7 ਜੂਨ, 2004 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਹੈ।

(16) 2006 ਦੇ CWP 19193 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 11 ਦਸੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰੀਵਿਊ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਹੀ ਤਰਕ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2007 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2007 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਕਾਰਜ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ। ਸ਼੍ਰੀ ਕਰਨ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ, ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ, ਨੇ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2007 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-10) ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਖਿਆ ਸਕੱਤਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖ, ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜ਼ਬ ਸਨ। ਵਿਆਪਕ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਉਮੀਦ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਰੋਲ ਮਾਡਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਘੋਰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, — ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ 10 ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ/ਐਲ ਵਜੋਂ ਵੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(17) ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ, ਇਹ ਸਭ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ।

**DR. MISS MALTI BATRA v. STATE OF PUNJAB 1035
AND OTHERS (K.S. Garewal. 1)**

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਉਸ ਦੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਆਧਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ, ਤਰਕਹੀਣ, ਅਸਪਸ਼ਟ, ਪੱਖਪਾਤੀ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਜਾਂ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(18) ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੋਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ-ਸੁੱਚਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪਿਛਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਪਿਛਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਨੇਕ ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਆਪਕ ਇਕੱਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਪਕ ਟੀਮ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਆਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਆਚਰਣ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਕੂਲੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਸਕੂਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣ ਅਧਿਆਪਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਅਤੇ ਬਗਾਵਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦਾ।

(19) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ 14 ਮਈ, 1999 ਦੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 6936 ਆਫ 1999 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 12184 ਆਫ 1999 ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਕਾਰਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

(20) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ, ਡੱਲਾ ਦੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ 2000 ਦਾ CWP 17668 ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ CWP 14788 of 2000 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 6 ਨਵੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ. ਸੈਕਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਪੋਸਟਿੰਗ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ 2000 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 17668 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਡੱਲਾ ਵਿਖੇ ਉਸਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰ, ਰੋਪੜ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੇਤੁਕਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(21) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 6 ਨਵੰਬਰ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਵੀਗਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਅਵਮਾਨਨਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 2000 ਦੇ CWP 17668 ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(22) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਨਿਤ-ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਕੱਲੀ ਔਰਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਭ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਵਿਭਾਗ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਮੁਆਫ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਅਸਲ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵੈਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(23) ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਕਤੂਬਰ, 2008 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਚਿੱਠੀਆਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਲਿਫਾਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਲਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਗੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਰਹਿ ਕੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਿਸ ਵੰਗ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਚਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਹਮਦਰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਦਾ ਸੋਫਾ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤੀ ਕਮਰੇ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(24) ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ CWP 19193 ਆਫ 2006 ਵਿੱਚ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 11 ਦਸੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਦੇ ਵੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਸੀ.ਐੱਮ. 8760 ਆਫ 2007 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 1 ਮਈ, 2007 ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(25) ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ 2002 ਦਾ CWP 15777 ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ CWP 19193 of 2006 ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 11 ਦਸੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮੀਖਿਆ ਪੁਨਰਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸੀ.ਐੱਮ.

(26) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੁਝ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਲੰਬਿਤ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਕੀ ਹੈ, ਕਿਹੜੇ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਕੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। 6,56,465 ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਾਂ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬਕਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ।

(27) ਇਸ ਲਈ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਸਿੱਖਿਆ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ 31 ਦਸੰਬਰ, 2008 ਤੱਕ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 31 ਜਨਵਰੀ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।, 2009.

(28) ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(29) 2 ਫਰਵਰੀ, 2009 ਨੂੰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ